

Nedlæggelse af Prinsens Musikkorps

Forsvarsminister Gitte Lillelund Bech har tydeligvis ikke forstået hvor vigtigt det er, netop i denne tid at bevare de danske værdier. Man vil nedlægge Prinsens Musikkorps med base i Skive som led i spareplan. Af sparekataloget fremgår det at man ved at lukke musikkorpset, sparer 20 millioner kroner. Dette beløb er grebet ud af den blå luft. Realiteten er at nedlæggelsen af musikkorpset vil give en øjeblikkelig besparelse på omkring 2,5 millioner kroner. Musikerne i musikkorpset er ansat som tjenestemænd, dvs. at de skal have ventepenge i 3 år indtil endelig afsked finder sted. Når de tre år er gået er besparelsen oppe på omkring 8,9 millioner, men derefter skal de musikere som har 10 års anciennitet, have livslang pension. Pensionen vil svare til et to cifret million beløb, som staten ikke får noget som helst for. Alt dette kan læses i orkesterchefens pressemeddelelse.

Jeg er rystet og chokeret over at forsvarsministeren påtænker at lukke Prinsens Musikkorps. Der er kun tre musikkorps tilbage i Danmark. Der er Den Kgl. Livgarde, Slesvigske Musikkorps og Prinsens Musikkorps. Nu er der snart kun to tilbage hvis det kommer til at gå efter Gitte Lillelund Bechs hoved. Det er dansk kultur historie som hænger i en tynd tråd. Prinsens Musikkorps har rødder helt tilbage til 1600'tallet. Man har gang på gang lukket flere og flere danske musikkorps. Det er synd. Nu er der som sagt kun tre korps tilbage. Det er dem der spiller til de kongelige fester, til vagtparader, til militære arrangementer såsom modtagelse af faldne soldater osv. Det er vigtig at have professionelle blæseorkestre af høj standard til at udføre disse opgaver. Hvis det var min søn der var faldet i Afghanistan ville jeg føle mig rigtig dårligt behandlet hvis ikke der stod et professionelt orkester af samme standard til at modtage min søn. Det er så vigtigt at ting som dette bliver værdsat, så ikke man kommer i en situation, hvor man må krumme tær. Ud over arrangementer som dette, spiller Musikkorpset også masser af koncerter som dækker de behov der måtte være for et alsidigt publikum. De spiller alt fra den traditionelle danske marchmusik til rytmisk musik i høj klasse. Med andre ord: Musikkorpset følger med tiden. De laver nytårskoncerter og samarbejder med kendte performere, dirigenter, solister osv. Forsvaret kunne således ikke tænke sig nogen bedre måde at blive promoveret på og reklameret for. Det kan ikke købes for penge. Man ser gerne at Danmark har et aktivt kulturmiljø over hele landet. Men i udkants Danmark ser det efterhånden ret skidt ud. Man er i gang med at lukke Det Jyske Ensemble og nu også musikkorpset. Danmark får ikke den kreative identitet som man gerne vil have. Og nedlæggelsen af P2. Ja, jeg behøver vist ikke sige mere.

Musikerstillinger forsvinder en efter en. Det er ikke særlig motiverende at gå på en uddannelse hvor man højtuddanner sig gennem mange år, øver sig hver dag fra morgen til aften, lever med sit instrument, for at kunne komme til at leve af sit håndværk. Hvis en nedlæggelse af Prinsens musikkorps finder sted, fjerner man næsten tyve procent af de musikerstillinger der er for messingblæsere og slagtpøjspillere. Prinsens Musikkorps er også meget aktive i uddannelse af unge musikere. De har blandt andet et solidt samarbejde med Det Jyske Musikkonservatorium, hvor de studerende får mulighed for at spille med musikkorpset til projekter mange gange i løbet af deres fem år lange uddannelse. De afholder solistkonkurrence for de studerende på alle

studieretninger. Hvis man vinder konkurrencen kommer man til at optræde som solist til to koncerter med musikkorpset. De afholder også praktik for unge dirigenter under uddannelse, så de har mulighed for at få en værdifuld erfaring ved at dirigere et professionelt orkester. Også alle de højtuddannede freelance musikere som arbejder rundt om i hele Danmark, får et problem når musikkorpset er nedlagt. Der er i det hele taget meget prestige i at være en del af Prinsens Musikkorps, da det er et dansk orkester af høj professionel standard.

”Det forekommer temmelig selvmodsigende, at vi sender vores soldater i krig for at forsvare nogle stærkt pressede danske værdier, mens vi herhjemme nærmest står i kø for at kappe rødderne til selvsamme”. Det siger Peter Ettrup Larsen i hans kronik ”kulturelle konsekvenser”. Jeg kunne ikke sige det bedre selv.

Jeppe Lindberg Nielsen, studerende på Det Jyske Musikkonservatorium.